Divendres 4 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 6,14-29): En aquell temps, sentí el rei Herodes que el nom d'ell [de Jesús] s'havia fet notori. I [uns] deien: «Joan Baptista ha ressuscitat d'entre els morts, i per això els poders [de fer miracles] obren en ell». Però altres deien: «És Elies». I uns altres deien: «És un profeta, com un dels profetes». I havent sentit això, Herodes deia: «El que jo vaig fer degollar, Joan, aquest ha ressuscitat!».

Perquè el mateix Herodes havia enviat a prendre Joan, i l'encadenà a la presó a causa d'Herodies, la dona de Felip, el seu germà, perquè s'havia casat amb ella. Deia, doncs, Joan a Herodes: «No t'és lícit tenir la muller del teu germà» (...).

L'home és "ànima que s'expressa en el cos" i "cos vivificat per un esperit immortal"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la barreja de superstició (espiritual) i frivolitat (corporal) d'Herodes acaben amb la vida del Baptista, portaveu de la veritat sobre el matrimoni. La correcta relació entre l'home i la dona enfonsa les seves arrels en l'essència de l'ésser humà: què és l'home? I aquesta pregunta mena a la qüestió: qui és Déu?

La "Bíblia" respon que l'home és creat a imatge de Déu, i Déu mateix és amor. Per tant, l'home és semblant a Déu en la mesura en què estima. D'aquí deriva la connexió indissoluble entre esperit i cos: l'home és "ànima que s'expressa en el cos" i "cos vivificat per un esperit immortal". És a dir, el cos de l'home i de la dona té un "caràcter teològic". Conseqüentment, la sexualitat humana no és un "afegitó", sinó que pertany al "ser persona": té ple sentit no com "quelcom" de la persona, sinó com expressió de l'ésser personal.

—En aquesta "totalitat de l'home" la llibertat del "sí" ha de significar "sempre".